

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Ganța Iurie Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 19.05.2017-06.11.2017
2. instanța de apel: 22.02.2018-28.03.2018
3. instanța de recurs: 15.06.2018 - 11.07.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*) din 06 noiembrie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Ganța Iurie Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare.

Conform cu art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat, că Ganța I. la data de 23 ianuarie 2017, în jurul orei 02:20, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, acționând cu încălcarea grosolană a ordinii publice în preajma clubului de dans "Infemo" și magazinului "Fidesco", cu aplicarea violenței asupra persoanelor pretinse că i-au ofensat prietena, având la el un cuțit, intenționat, le-a aplicat cu acesta multiple lovituri peste diferite regiuni ale corpului lui Ghindă A., Rudenco R. și Popa A., ca urmare cauzându-i lui:

Ghindă A., conform raportului de expertiză judiciară nr. 303/D din 22 februarie 2017, plagă tăiată la nivelul cutiei toracice pe stânga, produsă prin acțiunea traumatică a obiectului tăietor, calificându-se după criteriul dereglării de scurtă durată a sănătății, ca o vătămare ușoară;

Rudenco R., conform raportului de expertiză judiciară nr. 304/D din 07 februarie 2017, plagă înțepată tăiată la nivelul rebordului costal pe stânga, produsă în rezultatul acțiunii traumatice a obiectului ascuțit-tăietor, calificându-se după criteriul dereglării de scurtă durată a sănătății, ca o vătămare ușoară;

Popa A., conform raportului de expertiză judiciară nr. 301/D din 22 februarie 2017, plagă tăiată la nivelul coapsei stângi, produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor - înțepător, calificându-se după criteriul dereglării de scurtă durată a sănătății, ca o vătămare ușoară.

În continuarea acțiunilor sale criminale, exprimate prin opunerea de rezistență persoanelor care curmă actele huliganice, cu o deosebită obrăznicie, Gața I., amenința persoanele numite, cu aplicarea violenței, având cuțitul în mână, până ce nu a fost imobilizat de către agenții de pază Bercut și colaboratorii de poliție ai IP Buiucani, mun. Chișinău, veniți la fața locului.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului, Gața I., a fost calificată *de drept* în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat, adică acțiunile prevăzute la alin. (1) sau (2) dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încetarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gața I. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că Gața I. nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, corijarea acestuia este posibilă doar prin izolarea de societate, aplicându-i o pedeapsă privativă de libertate, prin urmare prima instanță la individualizarea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, a fost admis apelul procurorului casată parțial sentința în latura pedepsei și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gața Iurie Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest au fost menținute dispozițiile sentinței.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat, că condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, după cum prevede art. 90 Cod penal, poate fi aplicată în cazul în care nu este rațional ca persoana să execute pedeapsa cu închisoare, instanța urmând să își argumenteze soluția, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei,

cerințe, ce nu au fost respectate de prima instanță, nefiind motivată în nici un mod soluția privind suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Instanța de apel a menționat, că prima instanță la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație gravitatea și urmările prejudiciabile ale infracțiunilor comise de către Gața I., prin urmare nu a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis cu intenție o infracțiune gravă asupra a trei persoane, folosind în calitate de armă cuțitul, aplicând prevederile art. 90 Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a statuat, că un aspect important îl constituie persoana inculpatului, care interesează sub raportul pericolozității sociale decurgând, în primul rând din fapta și din împrejurările în care acesta a fost comisă, iar în al doilea rând din comportamentul acestuia până și după comiterea infracțiunii. În continuare, în urma unei analize complete și minuțioase a personalității infractorului, care anterior a mai avut atingeri cu legea penală, precum și a fost încetat procesul penal (*în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal*) prin ordonanța procurorului în legătură cu împăcarea părților, acesta nu și-a făcut concluziile de rigoare, nu a pășit pe calea corijării, săvârșind din nou cu intenție altă infracțiune. Din care considerente instanța de apel, a găsit întemeiate argumentele invocate de către procuror în apelul declarat.

Astfel, instanța de apel, ținând cont de circumstanțele cauzei, a considerat că la aplicarea pedepsei în privința lui Gața I. pentru infracțiunea comisă, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, pripit a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece, inculpatul urmează să execute real pedeapsa cu închisoare, pentru a asigura corectarea și reeducarea ultimului și pentru a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, deoarece o pedeapsă prea blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei și nu va duce la corijarea inculpatului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul, Beruceașvili A., în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, prin care inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului invocă, că instanța de apel nu și-a motivat sub nici o formă soluția adoptată privind excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu au fost stabilite careva erori de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, iar temeiurile pentru recurs invocate nu și-au găsit confirmarea.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Autorul își întemeiază recursul său în baza pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Referitor la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal statuează că acesta a fost invocat pur declarativ, fără nici o motivare, respectiv instanța de recurs nu îl poate accepta, considerându-l neîntemeiat.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de către partea apărării - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, specificat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul critică hotărârea dată în partea pedepsei stabilite de către instanța de apel și anume consideră, că inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă prea aspră, contrar prevederilor legale, deoarece acesta și-a recunoscut vina, colaborând activ cu organul de urmărire penală.

În viziunea Colegiului, nici acest temei pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

Deci, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal reține că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra securității publice și a ordinii publice, prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional, și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

De menționat este acel fapt, că infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă, iar sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă că, de către instanța de apel inculpatul a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, aplicând și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 2 ani și 6 închisoare.

Reieșind din textul hotărârii instanței de apel, se reține că aceasta a luat în considerație faptul, că Ganța I., a comis o infracțiune gravă, anterior a mai fost în probleme cu legea penală, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite.

Opozant alegațiilor recurentului despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului și anume suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, sau după caz a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea

infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră că în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Tot, din materialele cauzei se atestă, că anterior inculpatul a mai avut atingeri cu legea penală, precum și a fost încetat procesul penal (*în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal*) prin ordonanța procurorului în legătură cu împăcarea părților, fapt prin care se atestă, că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Ganța I., a devenit o deprindere și o modalitate de conviețuire în societate, iar aplicarea pedepselor neprivative de libertate nu-și produc efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale, din care considerent Colegiul penal respinge argumentul recurentului, precum că instanța de judecată, analizând în ansamblu toate circumstanțele cauzei, a avut posibilitatea reală de a aplica față de inculpat o altă măsură neprivativă de libertate.

Referitor la alegațiile avocatului privind prezența cumulului de circumstanțe atenuante, ce în opinia acestuia nu au fost luate în considerare de către instanța de apel, Colegiul menționează, că la prezenta speță, acestea nu sunt suficiente pentru ca inculpatul să beneficieze de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, ținând cont și de personalitatea inculpatului, și modul în care a acționat, fiind în loc public, în stare de ebrietate, deținea în buzunar un cuțit pe care la folosit în calitate de armă și a aplicat lovituri cu el, nu doar a amenințat cu aplicarea acestuia, adică acțiunile lui au fost direct îndreptate spre săvârșirea unei infracțiuni contra securității publice și a ordinii publice, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei.

În atare împrejurări Colegiului penal consideră, că instanța de apel i-a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, încât Ganța I. să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Sumând cele expuse, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de

implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei inculpatului, Gața I.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind just stabilită pedeapsa inculpatului, ținându-se cont de gravitatea acțiunilor săvârșite și împrejurările comiterii infracțiunii, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, în cauza penală în privința lui **Gața Iurie Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 08 august 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie